Nr. 6. Kraków, 16 marca 1909. Rok XII

GAZETA LOSOWAŃ i HANDLOWA
MERKURY

Warunki prenumeraty.
W Krakowie:
Rocznie z dostawą do domu . . . . kor. 8·40
Na prowincyę . . „ 8·60
Do Król. Polskiego „ 6·—
Do innych państw europejskich . . „ 7·—

Numer pojedynczy 20 hal.

Prenumeratę przyjmuje Administracya oraz Biuro dzienników pp. Hopcasa i Salomonowej w Krakowie, we Lwowie: Biuro Dzienników: S. Sokołowskiego (Pasaż Hausmana).

DWUTYGODNIK
z dokładnym wykazem bieżących ciągnień losów, listów zastawnych i innych papierów wartościowych z dodatkiem corocznym: **Rocznik finansowy.**

Działy: ekonomiczny, handlowy, asekuracyjny i informacyjny.

Redakcya i administracya w Krakowie, Rynek główny 5.
Nr telefonu 354.

Wychodzi (bezpośrednio po każdem ważnem ciągnieniu) 2 i 16 każdego miesiąca.

Ogłoszenia po 15 hal. od wiersza, reklamy 40 hal. przyjmuje Administracya oraz Rudolf Mosse w Wiedniu (także w Berlinie, Wrocławiu, Hamburgu itd.)

Kraków Rynek główny nr. 5 Nr. telefonu 354. **Kraków.**

TREŚĆ:

Losy Elżbiety z roku 1904.

(Elisabeth-Lose v. J. 1904).

14 losowanie dnia 1 marca 1909 r. w Budapeszcie.

Serya	Nr.	Koron	Serya	Nr.	Koron	Serya	Nr.	Koron
356	66	50	2333	46	100	4683	80	500
561	85	25000	3062	46	50	4947	20	500
1183	66	100	3086	17	50	5077	74	100
1659	49	3000	3305	11	50	5169	24	100
1671	76	50	3853	76	50	5410	5	50
2121	11	100	3872	56	1000	5658	18	50
2179	54	50	4203	73	50			

Wypłata od 1 czerwca 1909 r.

4% listy zast. I. austr. Kasy oszczędności.

(4% Pfandbriefe der I. österreichischen Sparkassa).

9 losowanie dnia 1 marca 1909 we Wiedniu.

60-letnie.

Po **200** kor. Nr.: 61 99 172 208 685 729 791 811 927 961 **1**037 110 269 389 416 586 620 626 888 927 979 **2**024 103 255 325 349 394 482 514 579 613 691 853.

Po **1000** kor. Nr.: 40 74 98 211 290 334 377 514 563 585 785 858 990 **1**075 079 316 493 526 645.

Po **2000** kor. Nr.: 196 220 375 423 503 542 789 878 927 **1**096 279 329 368 444 582 673 847 **2**016 068 082 196 256 369 405 600 605 668 694 865 959 **3**051 083 145 168 263 370 460 498 584 652 683 **4**043 301 395 570 588 659 708 862 919 938 **5**270 364 382.

Po **10000** kor. Nr.: 192 213 241 268 276 313 445 515 529 751 871 **1**087 114 161.

Wypłata 1 kwietnia 1909 r.

Losy miasta Augsburga 7-guldenowe.

(Augsburger 7-fl. Lose).

89 losowanie dnia 1 marca 1909 w Augsburgu.

Z wylosowanych dnia 1 lutego 1909 20 seryj: 48 67 110 142 245 280 306 486 503 583 851 **1**082 174 489 512 540 844 875 788 **2**047.

wygrały.

S.	Nr.	Mk.	S.	Nr.	Mk.
48	89	**10285·71**	306	44	171·43
„ 48	„ 100	„ 128·57	„ 307	„ 70	„ 128·57
„ 142	„ 4	„ 171·43	„ 503	„ 13	„ 171·43
„ 142	„ 38	„ 128·57	„ 851	„ 93	„ 1714·29
„ 245	„ 45	„ 128·57	„ 1082	„ 35	„ 171·43
„ 280	„ 43	„ 128·57	„ 1540	„ 49	„ 128·57
„ 280	„ 44	„ 128·57	„ 2047	„ 12	„ 128·57
„ 280	„ 49	„ 128·57	„ 2047	„ 19	„ 128·57
„ 280	„ 64	„ 171·43			

Po **51·43** Mk. wygrały:

Ser.	Nr.	Ser.	Nr.	Ser.	Nr.	Ser.	Nr.	Ser.	Nr	Ser.	Nr.
48	36	142	97	503	75	1082	81	1844	9	1875	76
	43	245	36	582	20	1174	26		12	1878	73
	70		90		64		75		27		80
67	7	306	42		93	1489	48		63	2047	9
	43		66		96	1512	8	1875	20		17
	75		94	851	2		30		27		83
	91	486	14		30		36		28		84
110	7		82		72		57		37		
142	28	503	29		87		85		45		
	74		31	1082	9	1540	17		46		
	92		44		57		100		67		

Wszystkie inne numera wygrały po 18 marek 86 fen. Wypłata natychmiast.

4% pożyczka miasta Wiednia z r. 1894.

(4%-Wasseranleihe der Stadt Wien v. J. 1894).

15 losowanie dnia 1 marca 1909 w Wiedniu.

Po **5000** kor. Serye: 507 609 919 **5**803, Nr. 1.
Po **1000** kor. Serye: **2**163 276 757 **3**145 593 705 **6**385 442 581, Nr. 1—5.
Po **500** kor. Serye: **4**455, Nr. 1—10.
Po **200** kor. Serye: **5**220, Nr. 1—25.

Wypłata od 1 września 1909.

Losy państwowe rosyjskie z r. 1866, II. em.

(Russische Staats-Lose v. J. 1866, II. Em.)

85 ciągnienie dn. 15 marca 1909 r. w Petersburgu.

Główne wygrane:

Po **200000** Rub. serya 18770 nr. 8.
Po **75000** Rub. serya 546 nr. 7.
Po **40000** Rub. serya 9313 nr. 7.
Po **25000** Rub. serya 11281 nr. 7.
Po **10000** Rub. serya 7203 nr. 25, serya 12882 nr. 50, serya 15861 nr. 48.
Po **8000** Rub. ser. 8421 nr. 50, ser. 3085 nr. 12, ser. 17079 nr. 38, ser. 12443 nr. 9, ser. 81 nr. 42.
Po **5000** Rub. ser. 3597 nr. 37, ser. 8404 nr. 33, ser. 11410 nr. 15, ser. 4314 nr. 5, ser. 5276 nr, 25, ser. 4843 nr. 28, ser. 4964 nr. 21, ser. 3387 nr. 1.
Po **1000** Rub. ser. 10865 nr. 36, ser. 807 nr. 4, ser. 5455 nr. 44, ser. 7033 nr. 4, ser. 14468 nr. 16, ser. 5092 nr. 10, ser. 234 nr. 47, ser. 6929 nr. 2, ser. 5825 nr. 31, ser. 7552 nr. 8. ser. 4744 nr. 26, ser. 2488 nr, 38, ser. 18392 nr. 26, ser. 2303 nr. 47, ser. 9276 nr. 4, ser. 13879 nr. 47, ser. 15017 nr. 18, ser. 1998 nr. 21, ser. 14670 nr. 41, ser. 17873 nr. 17.

Bankverein (Wied. Bank związkowy)

Największy rozwój ze wszystkich wiedeńskich banków wykazuje Bankverein. Z początkiem stulecia bank ten uważany był za mniej pewny, dziś zajmuje pierwszorzędne miejsce, a pod względem obrotów jest może największy. Bankverein posiada największą ilość filii, którą wciąż powiększa, co za sobą pociąga olbrzymi wzrost wydatków. W r. 1899 wydatki wynosiły 30% dochodów brutto, w zeszłym roku 45 prc. W stosunku do wielkości obrotów Bankverein powiększył także kapitał akcyjny, który wynosi 130 mil. koron. Nadmienić jednak należy, że klientela Bankvereinu nie należy do najlepszej, tak że częto bywają straty, które pochłaniają część zysku. W zeszłym roku bank stracił około 2 miliony koron u firmy Hansel. Straty te zostały powetowane przez zarachowanie zarezerwowanych zysków. Dzięki temu dywidenda pozostała niezmienioną 30 koron od akcyi ($7^1/_2$%). Do rzędu nowych filii Bankvereinu przybywa od 1-go kwietnia b. r. filia w Krakowie.

Unionbank

Mimo dość małego kapitału akcyjnego, wynoszącego 50 mil. koron, Unionbank zalicza się dzięki sprężystego zarządu do najruchliwszych banków. Nie posiada licznych filii, bo tylko w Tryeście i Serajewie, mimo to odgrywa w świecie bankowym pierwszorzędną rolę.

Unionbank ma bardzo znaczne obroty w walorach, a dotychczas miał szczęśliwą rękę. W bilansie figurują 2000 akcyj Veitscher Magnesit po cenie kosztu 225 koron, podczas gdy kurs dzisiejszy jest 1000 koron i liczne inne walory, zakupione po niskich kursach. Jedynie na akcyach „Lloydu“ bank ponosi stratę; wobec zaprzestania bojkotu w Turcyi jednak widoki tego przedsiębiorstwa, subwencyowanego przez rząd, poprawiły się,

Czysty zysk za r. 1908 wynosi 4·41 mil. koron wobec 4·57 mil. koron za rok poprzedni a dywidenda pozostaje niezmienioną $7^1/_2$ proc., czyli 30 koron od akcyi.

Tow. hut żelaznych „Alpine“

Tow. hut żelaznych „Alpine“ wykazuje za rok 1908 czysty zysk 17·3 mil, koron, o 800000 koron więcej niż w roku poprzednim i wydziela tytułem dywidendy 40 koron od akcyi, wobec 38 koron za rok poprzedni.

Czysty zysk był do 1 października większy o $1^1/_2$ mil. koron, tak iż ostatni kwartał wykazuje ubytek w dochodach, spowodowany niekorzystnym zwrotem w konjunkturze. Jeszcze gorzej przedstawia się sytuacya w roku bieżącym. Podczas gdy w zeszłym roku suma fakturowanych towarów powiększyła się o 5 mil. koron, w pierwszych dwóch miesiącach b. r. suma faktur mimo obniżonych cen zmniejszyła się o 2 mil. koron. Konjunktura jest coraz gorsza a ceny zostały z początkiem miesiąca znów obniżone, tak iż akcyonaryusze muszą się liczyć ze znacznem obniżeniem dywidendy za rok bieżący. Politykę dywidendową zarządu hut Alpine z tego powodu nie można nazwać wzorową. Racyonalniej byłoby wydzielić za rok ubiegły dywidendę niezmienioną lub o 2 korony niższą, ażeby nie być zmuszonym zniżyć dywidendę odrazu o 6 do 8 koron.

Długi państwowe Serbii.

Wobec wydarzeń politycznych zasługuje na uwagę finansowe położenie Serbii. Państwo to, wielkości równające się Czechom z $2^3/_4$ mil. mieszkańców, miało z końcem roku 1908 długów państwowych 525 mil. franków, a mianowicie:

4% renta	340·—	mil.
2% losy serbskie . . .	24·73	„
losy tytoniowe serbskie .	9·17	„
5% renta z r. 1902 . .	57·72	„
4½% „ „ „ 1906 . .	93·96	„

Oprocentowanie i umorzenie roczne tych pożyczek wymaga 25 mil. U nas notowane są tylko losy serbskie 100-frkowe i tytoniowe, z których posiadamy około 28 mil. Największym wierzycielem Serbii jest obecnie Francya, która posiada walorów serbskich za 350 mil. franków. Dawniej Niemcy były również angażowane w Serbii, wycofały jednak już swoje kapitały.

W r. 1895 rząd serbski przymusowo obniżył oprocentowanie dawnej 5-procent. renty na 4 procent, 3-procent. losów na 2-procent i równocześnie utworzył zarząd monopolów państwowych, składający się z 4 serbów i 2 zagranicznych reprezentantów. Pierwszeństwo do dochodów z monopoli mają powyższe pożyczki w porządku jak powyżej. Dochód netto z monopoli wynosił w zeszłym roku 34 mil., czyli o 9 mil. więcej niż kwota potrzebna na oprocentowanie i umorzenie pożyczek. Obecnie wydatki wojskowe nadwyrężyły jednak finanse, co najbardziej dotyczy posiadaczy ostatniej 4½% pożyczki zaciągniętej we Francyi. O pożyczkę tą toczyła się wówczas walka między bankami austryackiemi a francuskiemi. Ostatecznie zwyciężyły banki francuskie, dostawę armat dostała fabryka francuska w Creuzot, za to kapitaliści tamtejsi musieli zapłacić za tą pożyczkę 94 za sto.

Z powyższego wynika, że Francya jest najbardziej interesowaną, ażeby nie przyszło do wojny.

Opalanie ropą.

Zamieszkały we Lwowie p. Paweł Węgrzyn, inżynier, wynalazł palnik do ogrzewania pieców ropą. Przyrząd, służący na ten cel, nazwany przez wynalazcę „Calor“, jest bardzo prosty i daje się zastosować do każdego pieca bez najmniejszej przeróbki, ma zaś tę praktyczną zaletę, że i sam jest nie drogi i spowodować może w gospodarstwie domowem, szczególnie przy tak wielkiej drożyźnie węgla, bardzo znaczną oszczędność w rubryce wydatków na opał.

„Calor“ — jak wyżej wspomnieliśmy — jest bardzo prosty, składa się z trzech części, z których jedną jest ramka winklowa, stale zamurowana w piecu na miejsce rusztu. W nią wstawia się przez górne drzwiczki zbiorniczek żelazny, mogący pomieścić 2 kilo ropy, t. j. ilość wystarczającą do silnego ogrzania nawet największego pieca na cały dzień. W zbiorniczek ten wkłada się drugą ramkę, w której ścianach wycięte są kanały skośne, idące w jednym kierunku. Wszystkie trzy części nie przylegają szczelnie do siebie w celu przepływu powietrza, które wchodząc przez małe drzwiczki, i dostawszy się między ramkę zamurowaną a zbiorniczek, okrąża górny brzeg zbiorniczka, i przedostaje się do ramki kanałowej, a tam, łącząc się z zapaloną przedtem ropą, wytwarza gaz, który wobec skośnych kanałów, wiruje i ogrzewa boki pieca. Przytem wskutek umieszczenia tych kilkunastu otworów kanałowych, dopływy powietrza do zbiorniczka, a zatem i spalania się ropy są ciągle regularne, nie wytwarzając żadnego swędu, jak również nie pozostawiając absolutnie żadnego osadu w piecu i zbiorniczku. I w tem jest też wyższość wynalazku inżyniera Węgrzyna nad innymi tego rodzaju przyrządami.

Manipulacya samego napalenia w piecu jest tak prostą, że każde dziecko to potrafi. Przez specyalną rynienkę, która jest odlana razem z ramką kanałową, nalewa się ropy z bańki aż po sam wierzch, rzuca się na ropę zapaloną zapałkę, poczem zamyka się górne drzwiczki, podczas gdy dolne zostają otwarte dla umożliwienia odpływu powietrza. Gaz, wytwarzający się przez spalanie ropy, rozgrzewa piec w pół godziny, i rozgrzewając się coraz silniej, zatrzymuje ciepło już na cały dzień.

Ilość ropy, potrzebna na ten cel (dwa kilo), kosztuje już z dostawą do domu 14 halerzy, palnik zaś kosztować będzie około 10 koron.

Inżynier Węgrzyn uzyskał już patent na swój wynalazek, i przy pomocy grona kapitalistów zacznie rozpowszechniać w najbliższym czasie.

Ewolucya kredytu.

Dźwignią ruchu ekonomicznego, w każdej z jego niezliczonych gałęzi, zawsze będzie kredyt; jest on alfą i omegą każdej działalności gospodarczej. Ulepszenie tego kredytu, rozwijanie kształtów, w jakie się przyoblekać zwykł — nie przestaje zajmować tych, którzy w jakimkolwiek charakterze powołani są do szafowania kredytem publicznym lub prywatnym. Jeżeli ministrowie skarbu wciąż głowy swe nad tem suszą, jakby dla kraju, którego finansami rządzą, najtańszy zyskać kredyt, to kierownicy wielkich instytucyj kredytowych, lub też myślący kupcy z innej dziedziny handlu, nie przestaną nigdy zastanawiać się, jak kredyt uprościć, uprzystępnić, — jak go w stosunku do istniejących jego form — udoskonalić.

Zajmować się będziemy kredytem handlowo-przemysłowym, jako wymagającym najpilniej pewnych reform. Wiadomo, że elementarną podstawą kredytu handlowego jest weksel obcy, zwany w języku technicznym rymesą, potem weksel własny odbiorcy, lub „rachunek otwarty“. Zapłata należności wekslem osoby trzeciej (rymesą) nie jest w operacyach towarowych kredytem; dokument taki uważany jest za gotówkę. W miastach fabrycznych inny sposób zapłaty gotówkowej nie jest prawie znany; z nielicznemi wyjątkami, milionowe nawet firmy, regulując rachunki dostawców wekslami z portfelów, poczytują ten sposób zapłaty za gotówkowy.

Zbliża się do niego zapłata własnym wekslem odbiorcy. Fabrykant lub hurtownik, otrzymując za swój

towar weksel nabywcy, uważa się za zaspokojonego — póki zwrot wekslu z protestem, rachub tych nie krzyżuje. Są to wszakże wyjątki; normalnie weksel zostaje wykupiony. Pokrywanie towarów wekslem odbiorcy tak zakorzeniło się w obrotach handlowych, że spornemi być mogą tylko: wysokość kredytu i terminy wystawionych zobowiązań. Są to jednak warunki zależne od indywidualnych poglądów sprzedawcy — zmuszonego oczywiście liczyć się z względami konkurencyjnemi. Nawiasowo zaznaczamy, iż wysyłkę towarów za „zaliczeniem" (*Nachnahme*) zaliczamy do interesów za gotówkę, lubo często wiele czekać trzeba miesięcy, zanim towar zostaje przez nabywcę wykupiony.

Największe trudności wytwarza sprzedaż na „otwarty rachunek". W przekonaniu nabywcy towaru nie jest to wcale kredyt. Normalnie tak być powinno. Na zachodzie bardzo poważna część zakupów odbywa się na zasadach „30 dniowej — od daty faktury — regulacyi". Znaczy to, że odbiorca, otrzymując rachunek (fakturę), za którą niebawem nadchodzi towar, płaci w ciągu miesiąca. Zwłaszcza tak bardzo tam rozpowszechniona instytucya „komisyonerów" na tej podstawie opiera całą swą racyę bytu. Przypominamy, że przemysłowiec angielski, francuski, belgijski i t. d. rzadko komunikuje się bezpośrednio z nabywcą towaru; czynności te załatwiają „domy komisowe", odpowiedzialne wobec fabrykanta i płacące bezpośrednio jemu za nabyte od niego dla klientów towary. Jak zaś ostatni obliczają się z komisyonerem, to już rzecz odrębna.

W naszem życiu przemysłowem, komisyonerzy odgrywają rolę podrzędną, albowiem wytwórca i hurtownik starają się w bezpośrednim być kontakcie z kupującym. Im większą jednak przedstawia on rękojmię materyalną, (strona moralna rzadko wchodzi w rachubę), tem cięższe stawia wymagania kredytowe. Wekslu własnego nie wystawia, uważa to bowiem za uchybienie godności handlowej. Regulacyi trzydziestodniowej, wzorem zachodu, nie uznaje. Nie określa zatem wcale terminu zapłaty, przeciągającego się kilka miesięcy, a często rok nawet. Zazwyczaj płaci stary rachunek, gdy bierze nowy kredyt. Są firmy poczytywane za pierwszorzędne, od których wszakże nader trudno uzyskać zapłatę otwartego rachunku po wielu miesiącach. Bardzo przyparte do muru — decydują się wówczas na własny sześciomiesięczny lub dłuższy weksel.

Niedogodności te odczuwano także gdzieindziej, w handlu szczególnie wywozowym, i to artykułami nie pierwszej potrzeby, lub też gdy szło o zdobywanie nowych rynków zbytu. Francuzkie spirytualia, zalewające świat cały, sprzedawane są na bardzo długie terminy — na rachunek otwarty. Austrya opierając swój wywóz na prowincyach bałkańskich, gdzie współzawodniczy z Anglią, walczyć musi za pomocą liberalniejszych kredytów, tak co do sum, jak terminów, na które się konserwatywny John Bull nie pisze. W tych dwu państwach — Francyi i Austryi — wyłoniła się najpierw kwestya wynalezienia form kredytowych zastosowanych do specyalnych warunków handlu wywozowego. Zwłaszcza we Francyi zrozumiano, że producent wysyłający towary za miliony, które odbierać będzie po upływie wielu miesięcy pozbawiony zostaje kapitału, reprezentującego wywiezione towary, traci — słowem — środki obrotowe, czyli wprost pozbawiony zostaje możności dalszej pracy, a wywóz jest przecież zadaniem każdej wytwórczości, boć własny kraj nawet w drobnej części produkcyi tej pochłonąć nie jest w możności. W takim stanie rzeczy francuzkie firmy bankowe zgodziły się na takie porządki: Wywozowiec wystawia weksel na swego odbiorcę zagranicznego z umówionym terminem — na ten weksel (trattę — chociaż przez zobowiązanego nie przyjętą) bank zalicza około $^2/_3$ wartości, z warunkiem, że jednocześnie wywozowiec ceduje bankowi całą należność, jako taką. W odnośnym dokumencie stwierdza, że poddaje się skutkom prawa nietylko cywilnego lecz k a r n e g o, gdyby scedował wierzytelność nie będącą jego własnością. Operacye te prowadził w szerokim zakresie *Crédit Lyonnais*, sute pobierając procenty i komisowe, lecz wobec olbrzymiego zysku, osiąganego na trunkach, perfumach i t. p. przedmiotach, fabrykant chętnie płaci bankowi, który mu ułatwiał interesy.

W inny sposób załatwiono tę trudność u nas, gdzie stosunki pieniężne nie są tak korzystne, jak w rzeczypospolitej francuskiej, i gdzie pole dla przedsiębiorczości jest znacznie obszerniejsze. Zachodziła więc konieczność wyszukania innego sposobu, celem uporania się z ciężarem otwartych rachunków. Zagadnienie to rozwiązano w sposób bardzo szczęśliwy. Utworzyły się bowien towarzystwa wzajemnego kredytu, których członkowie odstępują towarzystwu swe „należności książkowe", czyli otwarte rachunki, wzmacniając te cesye wekslami, uważanemi jako dyskonto. Naturalnie, że każdy uczestnik ma wyznaczony pewien kredyt, na poczet którego wnieść winien jako udział 10 do 20%. Gdy jednak wiedeńskie towarzystwa zbyt szczupłemi rozporządzają kapitałami własnemi i obcemi, aby uczynić zadosyć żądaniom swych członków, przeto wchodzą w stały stosunek z jedną z wielkich instytucyj bankowych, która te sola weksle z indosem towarzystwa dyskontuje. Manipulacya ta okazała się w praktyce zupełnie celową; np. „Austryackie towarzystwo dyskontowe" specyalizujące dyskonto „otwartych rachunków", przy obrocie w 1907 r. 40 milionami koron, ***żadnej nie poniosło straty.***

Ten rodzaj kooperacyi kredytowej umożliwia średniemu i mniejszemu przemysłowcowi, lub hurtownikowi, współzawodniczenie z potęgą wielkich kapitałów, których monopolowy wpływ zagraża bytowi setek tysięcy rodzin.

Zrozumiano też w niektórych zbiorowiskach tych wielkich kapitałów, że mas lekceważyć nie można, gdyż stanowią one trwalszą może podstawę aniżeli olbrzymy produkcyi lub giełdy. Z tego wychodząc założenia, największy bank niemiecki, którego operacye obejmują świat cały Deutsche Bank, postanowił wciągnąć „dyskonto otwartych rachunków" w zakres swych interesów. Odrzucając system austryacki, pragnie bezpośrednio porozumiewać się ze swymi przyszłymi dłużnikami. Żądać od nich będzie przedstawienia książek, aby przekonać się o ogólnem położeniu klienta. O ile okaże się ono zadawalniającem, klient — za złożeniem własnego akceptu — otrzyma od 60% do 80% należności, zapisującej się na dobro jego rachunku, z którego asygnowane być mają tylko sumy należne dostawcom, a wypłaty ta-

kie uskuteczniać będzie sam bank, podług wskazówek przez klienta udzielonych. O ile firma dobrowolnie sceduje bankowi swą należność, warunki będą korzystniejsze.

Ograniczając się na zarejestrowaniu faktu, nie wdajemy się w krytykę szczegółów, nasuwających poważne zastrzeżenia. Wspominamy również dla ścisłości, że część fachowej a niezależnej prasy wypowiedziała się przeciwko tym operacyom, jako prowadzącym do przesileń, skutkiem nadmiernego naprężenia kredytu. *G. L.*

Niedbałość kapitalistów.

Wiadomą jest rzeczą, że oprocentowanie wylosowanych listów zastawnych, obligacyi, oraz oprocentowanych losów ustaje po pewnym czasie od dnia wylosowania.

Jeżeli więc komuś n. p. w lipcu 1908 wylosowano list zastawny na 1000 kor. z terminem płatności 31 grudnia 1908 roku, to powinien w pierwszych dniach 1909 zgłosić się po odbiór kapitału i odsetek aż do 31 grudnia 1908.

Od dnia 1 stycznia 1909 ustaje bowiem oprocentowanie, i list zastawny przestaje być lokacyą kapitału. Im przeto później ktoś po odbiór kapitału się zgłosi, tem większą będzie jego strata w odsetkach.

Posiadacz listu zastawnego leniwy lub niedbały o swój majątek, nie wie, że jego list został wylosowany, że innemi słowy, odnośny bank mu wypowiedział kwotę w liście zast.; czy obligacyi ulokowaną — z dniem n. p. 31 grudnia 1908 — i nie tylko nie zgłasza się po odbiór kapitału, ale spokojnie odcina i spienięża kupony dalsze, do których niema prawa, bo jego papier przez wylosowanie przestał być papierem, przynoszącym odsetki. Strata więc ciągle się powiększa, gdyż traci na odsetkach, czyli „zjada“ własny kapitał.

Skoro n. p. po roku się dowie, że jego list wylosowano z płatnością 31 grudnia 1908, to zamiast kapitału 1000 koron, dostaje tylko 960 koron, instytut emisyjny odbiera sobie bowiem za nieprawnie (po wypowiedzeniu) odcięte dwa kupony 4% 40 kor. Skoro się dowie po dwóch, to dostanie 920 kor. itd.

Nierzadkie są wypadki, w których nieoględni posiadacze tracą po kilka tysięcy koron na tej drodze. Rzut oka na spis restancyj (wyl. a nie podjętych) listów zastawnych i obligacyj każdego o tem przekona! Z praktyki zaś jest wiadomem, że na trzech zgłaszających się z wyl. listem zast. przynajmniej dwóch przychodzi... po terminie płatności.

Ważna ta, bynajmniej nie nowa sprawa, domaga się gwałtownie reformy. Jedni żądają, by domy bankowe przy spieniężaniu kuponów kontrolowały; czy odnośny list nie został wylosowany. To jest rzeczywiście najprostsza droga. Najrostsza — ale mimo to nie prowadząca do celu.

W pierwszym rzędzie bowiem bankier wypłacający kupony (z reguły) bez potrącenia, jest do tej czynności obowiązanym tylko wobec stałych klientów względnie takich, którzy o to wyraźnie poproszą, a po drugie większość posiadaczy listów zast. puszcza kupony w kurs, płacąc nimi dostawcom itd., a osobom trzecim, rzecz naturalna, wcale nie zależy na tem, czy odnośny papier jest lub nie jest wylosowanym. Nie odpowiadałoby to zresztą także prawidłom finansowym, gdyby przestano kupony uważać za surogat gotówki, ale — przed przyjęciem ich w miejsce gotówki, — zaczęto badać ich pochodzenie, kontrolować wpierw, czy należą do listu wypowiedzianego, czy też nie, jednem słowem: w interesie ułatwienia obrotów pieniężnych leży, by kupon miał znaczenie równorzędne banknotowi. — W kierunku przeto ograniczenia jego wartości obiegowej niczego zrobić by nie należało.

Zostają więc instytuty emisyjne. Te wylosowawszy (wypowiedziawszy) obligacye, mimoto i nadal kupony honorują, ale je przy wypłacie kapitału ściągają. Ich zasada: „oprocentowanie ustaje“ jest niewzruszoną.

Zachowują gotówkę, obracają nią dowoli i nie płacą odsetek!

Usprawiedliwienie na to? Bardzo marne. Instytuty emisyjne zasłaniają się tem, że wypowiedziawszy gotówkę, zachowują ją do dyspozycyi właściciela odnośnego listu zastawnego, trzymają niejako gotówkę w kasie, by mu ją wydać na zawołanie, więc nie mogą opłacać odsetek. Nie będziemy szeroko się rozwodzić nad tego rodzaju rozumowaniem, mającem być usprawiedliwieniem braku dobrej woli instytutów emisyjnych.

Odpowiedź bowiem dały na to same niektóre banki na Węgrzech i w Austryi, a z galicyjskich Bank krajowy. Oto banki te kapitały wypowiedziane, a nie podjęte, oprocentowują u siebie, płacąc od nich 3 do 3½%, aż do zgłoszenia się opieszałego kapitalisty po odbiór gotówki.

Prowizya 1 proc. jest dostateczną rekompensatą za „trzymanie gotówki w kasie do dyspozycyi“. Ta lojalność wybec szczędzącej publiczności, wobec tych którzy nabywają list zastawny, wydaje się być sama przez się zrozumiałą. Niestety, z wyjątkiem banku krajowego, żadna dotychczas instytucya finansowa w Galicyi, nie poczuwały się do tego obowiązku.

W interesie publicznym, a niemniej także i w interesie samych instytutów emisyjnych, poruszamy dziś tę sprawę. Tę tak jasną sprawę. A wrócimy do niej jeszcze nieraz zapewne, aż nam się uda przekonać tych, od których dobrej woli ta konieczna reforma zależy, że dobro szczędzącej klienteli więcej warte, niż zysk, osiągnięty kosztem jej opieszałości czy przeoczenia. *Ch.*

Kronika.

Akcyjne tow. wyrobów metalowych St. Veith a. d. Triesting. Pod powyższą firmą Laenderbank przemienił fabryki wyrobów metalowych „Cornides i sp.“ na tow. akcyjne z siedzibą w Wiedniu. Kapitał tow. wynosi 1½ mil. koron w 7500 akcyach po 200 Koron.

Ceny szpagatu zostały obniżone o 10%, a to z powodu konkurencyi nowej fabryki w Hódság.

Dywidendy za r. 1908. (Cyfry zeszłoroczne w nawiasie) Centralny bank niemieckich kas oszczędn. 5%,

(4½), Assicurazioni Generali 600 Fr. (600), Leykam Josefsthal 6% (7½), fabryka cementu w Königshof 15% (15), Westböhmische Bergbau 10% (10) „Le Figaro" w Paryżu, znany dziennik 27½ fr. (25fr.) tow, ubez. „Rossya" 25 rubli (17½) tow. kopalni węgla w Brüx 21% (19) Hamburg-Amerika-Paketschiffahrt znane tow okrętowe 0% (6) powsz. austr. tow. elektryczne 6¼ % (6⅔), fabryka naboi w Hirtenberg 15% (15), fabryka dynamitu Nobel 25% (25). fabryka śrub Brevillier & Urban 17½% (15), tow. handlu żelazem Greinitz w Gracu 6% (8), powszechne budapeszteńskie tow. elektryczne 8% (7), Silesia, nowa fabryka cementu w Opolu 4% (0), akcyjna fabryka kabli i drutu w Wiedniu 11% (11), Felten & Guilleaume, fabryka kabli w Wiedniu 17½% (17½).

Galicyjskie tow. kred. ziemskie wykazuje za r. 1908 czysty zysk w kwocie koron 206128, z której to sumy przekazano koron 60000 do funduszu możliwych strat, 50000 koron do funduszu pensyjnego, a 96128 koron do funduszu rezerwowego.

Emisya 4% bonów skarbowych austr. Dnia 9. bm. odbyła się subskrypcya na 220 mil. koron 4% bonów skarbowych austryackich płatnych 1 marca 1912 po kursie 98·80 za sto. Zgłoszenia wynosiły około 3 miliardy koron mimo to kurs po subskrypcyi nie był znacznie wyższy, bo 99 za sto. Zdanie nasze o tych bonach wypowiedzieliśmy już w poprzednim numerze.

Wykreślenie z cedułki giełdowej. Z powodu oszukańczych manipulacyj kursem akcyj węg. tow. akc. dostaw wojskowych, izba giełdowa uchwaliła wykreślić te akcye z cedułki giełdowej.

»Schodnica«, tow. akcyjne dla przemysłu naftowego. Bilans tego przedsiębiorstwa za rok 1908 jest najlepszem świadectwem dezorganizacyi przemysłu naftowego. Tow. zmuszone było celem odpisania kosztów bezowocnych wierceń w Borysławiu zużyć fundusz rezerwowy kapitału i za rok 1908 nie wydziela żadnej dywidendy.

Kryzys naftowy, naszem zdaniem, dobiega końca. Niska cena ropy powoduje większe zapotrzebowanie tejże. Ważny pod tym względem jest wynalazek palnika „Calor" inżyniera Węgrzyna, celem opalania mieszkań ropą naftową. Opalanie ropą będzie co najmniej o połowę tańsze niż opalanie węglem, a przytem bezpieczniejsze i wygodniejsze.

Akcyjne tow. bankowe dla austryackiej Riwiery. Pod egidą banku komercyalnego założono w Abbazyi akcyjne tow. bankowe dla austryackiej Riwiery z kapitałem 300.000 koron. Bank ten rozpoczął natychmiast swoje czynności.

Dla przedsiębiorców miejscowości położone nad morzem adryatyckiem, przedstawiają wielkie źródło dochodów. Są tam prześliczne miejscowości, w których brak nawet prymitywnych mieszkań lub restauracyi.

4% galicyjska pożyczka krajowa z r. 1908. Izba giełdowa uchwaliła notować 4% gal. pożyczkę krajową w r. 1908 w kwocie 11 milionów koron.

5% pożyczka m. Moskwy. Gmina m. Moskwy sprzedała 20 milionów rubli pożyczki miejskiej grupie banków francuskich i angielskich po kursie 83½ za sto.

Obniżenie cen żelaza. Ceny żelaza zostały ponownie obniżone, zarówno przez kartel austryacki jak i węgierski.

Leykam Josefsthal. Największe tow. fabryk papieru Leykam Josefsthal wykazuje za rok ubiegły czysty 1·6 mil. koron wobec 2¼ mil. za rok poprzedni i wydziela tytułem dywidendy 6%=24 koron, o 6 koron mniej niż za rok 1907. Ubytek w dochodach przypisuje zarząd niskim cenom, zmniejszonemu zapotrzebowaniu oraz bojkotowi w Turcyi.

Gal. akc. tow. fabryk papieru, przedtem Braci Fiałkowskich w Białej, należące do tow. Leykam Josefsthal, nie wydziela żadnej dywidendy.

Wileński bank ziemski. W dniu 8 marca b. r. odbyło się roczne zebranie akcyonaryuszów Wileńskiego Banku ziemskiego. „Kuryer Litewski" podaje krótki przebieg posiedzenia. Po odczytaniu sprawozdania zarządu i komisyi rewizyjnej, zebranie ogólne uchwaliło: 1) zatwierdzić sprawozdanie zarządu oraz komisyi szacunkowej za rok 1908 i wypłacić dywidendę akcyonaryuszom w kwocie 33 rb. 50 k. od akcyi. 2) wyasygnować z dochodów za r. b.: a) 15.000 rb. na pokrycie procentowego wynagrodzenia urzędników Banku w stosunku 45% otrzymanych przez nich pensyi, b) 8,100 rb. na wydanie zapomóg rodzinom byłych urzędników i na wypadek choroby urzędników Banku, c) 21,500 rb. na kasę oszczędnościową urzędników i d) 5,000 rb. do rozporządzenia zarządu na cele filantropijne; 3) zatwierdzić preliminarz budżetowy etatu bankowego na rok 1909 w sumie 222 227 rb. 4) upoważnić zarząd do wzięcia udziału w zjeździe przedstawicieli rosyjskiego kredytu ziemskiego i zaakceptowanie ewentualnych uchwał zjazdu w kwestyi zmiany ustawy Banku. 5) Przyjąć wniosek hr. Wilhelma i Aleksandra Platerów wyasygnowania 10 tys. rubli na cele społeczne, z powodu 45-lecia służby w zarządzie Banku. pp.: J. Montwiłła, P. Kończy i E. Bortkiewicza. Sumę tę uchwalono wnieść do preliminarza budżetu na rok 1909, oddając ją w zupełności do uznania osób powyższych.

Dywidendy banków niemieckich.

	1908	1907	1906
Bank Rzeszy	7.77	9.89	8.22
Deutsche Bank	12	12	12
Diskonto-Gesell.	9	9	9
Dresdner Bank	7½	7	8½
Schaffhausen	7	7	8½
Darmstädter B.	6	6	8
Berl. Hand.-Gesell.	9	9	9
Nationalbank	6	6	7½
Komm. und Disk.-Bank	5½	5½	6½
Mitteldeutsch kred.	6½	6½	6½

Niemcy i Anglia w handlu wszechświatowym.

W walce Anglii z Niemcami o przewagę na rynku wszechświatowym, Niemcy w r. 1908 wzmocniły jeszcze bardziej swą pozycyę. Prasa angielska i opinia publiczna zwracają już na to uwagę. Dla uwydatnienia tego faktu przytaczamy cyfry wywozu i przywozu Anglii i Niemiec za ostatnie dwa lata:

	1907	1908	+ i — w 1908
Anglia	w mil. funt. szterlingów		
Przywóz	553.9	513.5	— 40.4
Wywóz	426.0	377.2	— 48.8
Niemcy	w milionach marek		
Przywóz	8,747	8,320	— 427
Wywóz	6,851	6,753	— 98

Cyfry te wskazują, że handel obu państw skurczył się, co jest skutkiem ogólnego zastoju. Anglia jednak odczuła skutki zastoju silniej niż Niemcy. Gdy przywóz do Anglii spadł w roku ubiegłym o 40.4 milionów (7.3%), przywóz do Niemiec spadł o 427 milionów marek, czyli tylko o 4.9%. Pomimo nadzwyczaj niekorzystnych konjunktur gospodarczych ogólno-światowych wywóz niemiecki spadł o 1.5%, zaś wywóz Anglii o 11.5%. Podczas kryzysu w 1901 roku handel niemiecki poszkodowany był silniej niż angielski, obecnie stosunek jest odwrotny.

Jedyną pozycyą dodatnią jest w bilansie handlowym Anglii wzrost wywozu towarów zagranicznych, świadczący o intensywnej działalności po średniczącej Anglii. Wzrost ten odnosi się przeważnie do surowców dla przemysłu przetwórczego, co ze swej strony świadczy tylko o wzroście popytu na nie w innych krajach, których przemysł widocznie wychodzić zaczyna z fazy zastoju. W ostatnim kwartale r. u. wywóz ten wzmógł się w stosunku do Stanów Zjednoczonych, Niemiec i Belgii.

Dane ze stycznia br. świadczą znowu o dalszem kurczeniu się handlu angielskiego.

Przegląd giełdowy.

Świat stał się pesymistyczny i nie wierzy w oficyalne pokojowe noty, tembardziej że zbrojenia nie ustają, a przygotowania wojenne są coraz jawniejsze. Coraz widoczniejszy jest antagonizm między Austryą a Rosyą, który się objawia w dyplomatycznej wojnie między Izwolskim a Aerenthalem. Wojny Austryi z Rosyą nikt sobie nie życzy i byłaby ona katastrofą zarówno dla jednej jak i drugiej monarchii. Z tego powodu powinny w parlamentach odezwać się głośne protesty przeciw nieszczęśliwej akcyi dyplomatycznej, która doprowadzić może do katastrofy. Ostatnie wiadomości brzmią znów niepomyślnie, Austrya widocznie straciła cierpliwość i żąda stanowczą odpowiedź od Serbii. Z wyjątkiem Niemiec wszystkie inne mocarstwa są po stronie Serbii, tak iż ta ostatnia spodziewa się moralnego i materyalnego poparcia w razie wojny. Pod wrażeniem tych wiadomości ostatnie giełdy były bardzo osłabione, a kursa wszystkich walorów znacznie spadły.

Z akcyi bankowych obniżyły się najwięcej Laenderbanki z 435 na 424, kredyty z 629 na 617, Unionbanki, Anglobanki i Bankvereiny o 5 kor.

Z akcyi transportowych spadły Staatsbahny po przejściowej zwyżce z 668 na 680 mimo nadziei uchwalenie upaństwowienia przez parlament do końca b. m. na 667, następnie Lombardy z 103 na 100 i akcye wszystkich innych przedsiębiorstw transportowych.

Z walorów przemysłowych spadły Alpiny z 636 na 624, Prager Eisen z 2375 na 2330, Rima z 523 na 513, Karpackie z 565 na 540, Leykam Josefsthal z 462 na 451, akcye fabryki broni z 617 na 603, akcye schodnickie z 423 na 410 itd.

Walory lokacyjne rówież osłabione. — Renty węgierskie spadły o $^1/_2$ proc., austryackie o $^1/_4$%, priorytety południowe z 271 na 268, renta rosyjska z 97 na 96. Walory galicyjskie notują bez zmiany.

Losy były również zaofiarowane. Spadły losy tureckie z 183$^1/_2$ na 181$^1/_2$, państwowe z r. 1864 z 547 na 540, Cisy i węg. premiowe o $^1/_2$ kor. Podniosły się losy m. Krakowa z 104 na 110.

Dzień dzisiejszy na giełdzie.

Sytuacya staje się groźną. Ogólnie wierzą już w wojnę, a strach ogarnął szersze koła. Dzisiejsza giełda była z tego powodu bardzo osłabioną. Zaraz z początkiem giełdy spadły akcye kredytowe na 614, wczorajszy kurs poranny 625, Alpiny 622, wczoraj 629, Staatsbahny 664, wczoraj 669, Lombardy 99, wczoraj 101, Laenderbank 421, wczoraj 428, renta węgierska 90·50, wczoraj 91.

Świeżo emitowane 4% bony skarbowe austryackie spadły poniżej kursu emisyjnego.

Liczne zlecenia sprzedaży pochodzą ze strony kapitalistów. Trudno przewidzieć, kiedy się sytuacya wyjaśni. Nie wierzymy, ażeby przyszło do wojny europejskiej, której żadne z wielkich mocarstw nie pragnie. Serbia liczy tylko na tajne poparcie mocarstw.

Obawy wojenne już dotychczas wyrządziły wielkie szkody, jak to wynika z następujących cyfr:

Odbyt kartelu żelaznego wynosił w lutym 1909 o 90.616 metr. centn. mniej, niż w lutym 1908; dochód kolei południowej od 1 do 10 bm. 3,086.530 K (mniej 213.449 K), od 1 stycznia 20,992.919 koron (mniej 1,266,035 kor.), dochody innych kolei obniżyły się w tym samym stosunku.

Odpowiedzi Redakcyi.

D. L. Spadek kursu akcyj Staatsbahnu przypisać należy obawom, że wskutek polityki zagranicznej rząd w ostatniej chwili przedłożenie cofnie. Nie sądzimy, ażeby nawet wojna z Serbią odegrała tak ważną rolę, w wojnę europejską zaś nie wierzymy. Parlament jest zdecydowany przedłożenie to uchwalić przed końcem bieżącego miesiąca.

H. W. Na lokacyjne cele spekulacyjne polecamy akcye Elbemühl, które notują 172 kor. z 200 koron i przynoszą 6% i akcye gal. Banku dla handlu i przemysłu, który to bank wykazuje za r. 1908 świetny bilans.

W. W. Najbliższe ciągnienie losów tureckich odbędzie się 1 kwietnia z główną wygraną 600.000 franków.

W razie wojny renty nasze spadną w kursie, gdyż rząd będzie zmuszony z powodu zapotrzebowania pieniężnego emitować wielkie kwoty tych walorów. Podczas wojny rosyjskoj-apońskiej 4% renta rosyjska spadła z 101 na 70, gdyż każda nowa emisya konkurowała co do korzystnych warunków z poprzednią.

K. D. Stosunki w przemyśle światowym znów się pogorszyły. Cena miedzi spadła na najniższy poziom, jaki był w r. 1907 podczas krachu, a kartelowi żelaznemu w Stanach Zjednoczonych (United States Steel Trust) tak źle się powodzi, że uchwalił obniżyć płace wszystkich urzędników, pobierających wyżej 2500 dolarów, a znaczną część tychże oddalił.

Urzędowe kursa giełdy wiedeńskiej:

Wiedeń, dnia 1 marca 1909

	Płacą kor.	hal.	Żądają kor.	hal.
Renty (za 100 kor.).				
4% renta wspólna koronowa	94	--	94	20
4 9/10% „ „ nieskonwertowana	97	75	97	95
4% „ austryacka złota 125 fr.	114	60	114	80
4% „ „ koronowa	94	—	94	20
3½% „ „ inwestycyjna	84	20	84	40
4% „ węgierska koronowa	90	95	91	15
3½% „ „ inwestycyjna	81	35	81	55
4% „ „ złota 125 fr.	110	50	110	70
Obligacye (za 100 kor.).				
4% gal. pożyczka krajowa z r. 1893	93	35	94	35
4% „ obligacye propinacyjne	97	10	98	10
4% pożyczka krajowa bukowińska	93	50	94	50
5% obligacye propinac. bukowińskie	102	—	102	50
4% pożyczka m. Lwowa z r. 1896	90	50	91	50
4% pożyczka m. Lwowa z r. 1900	92	05	93	05
4% węg. obligacye indemnizacyjne	92	10	93	10
6% Bułgarska pożyczka hipotecz. II em.	121	—	122	—
6% Bułgarska pożyczka tytoniowa	117	—	118	—
5% renta rosyjska 1906 r.	95	95	96	45
Listy zastawne i obligacye komunalne.				
4% listy zast. austr. pow. Zakł. kred. ziem.	93	90	94	90
5% listy zast. gal. Banku hipot. prem.	109	75	110	25
4½% „ „ „ „ „	99	—	99	50
4% „ „ „ „ „ koron.	93	—	94	—
4% listy zast. gal. Tow. kred. z. nieokr.	96	85	97	85
4% listy zast. gal. Tow. kred. z. 41 let.	97	—	98	—
4% listy zast. gal. Tow. kred. z. koron.	92	55	93	55
4½% listy zast. gal. Banku krajow.	100	—	101	—
4% „ „ „ „ „ 57½ l.	93	25	94	25
4½% obl. kom. gal. Banku kraj. III em.	99	90	100	90
4% obl. kom. Banku kraj. IV. em.	93	—	94	—
4% oblig. kolejowe gal. Banku kraj.	93	—	94	—
4% listy zast. Banku krajowego bukow.	94	75	95	75
4% listy zast. Peszt. węg. Banku komerc.	92	—	93	—
4½% oblig. komun. Peszt. węg. Banku komerc. 10% prem.	103	50	104	50
4% obl. kom. Peszt. węg. B. kom 5% prem.	93	50	94	50
4% list. zast. austr. węg. Banku	97	50	98	50
3½% listy zast. węg. inst. kred. ziemsk.	84	35	85	35
Priorytety (za 100 kor.).				
4% kolei Lwowsko-Czerniow. 10% pod.	86	50	87	50
4% Lwowsko-Czerniow. niecp. 100 złr.	93	15	94	15
3% prior. kol. Dux Bodenbach	76	40	77	40
3% „ „ połud. za 500 frank.	265	75	267	75
4% obl. węg. kolei lok. 5% prem.	92	—	93	—

	Dywid.	Płacą kor.	hal.	Żądają kor.	hal.
Akcye banków (za sztukę)					
Banku Anglo austr. 240 kor.	16·—	290	50	291	50
Zakł. kred. d. hand. i przem. 320 k.	30·—	618	25	619	25
Węg. banku kredyt. 400 kor.	40·—	723	—	724	—
Gal. banku hipotecznego 400 kor.	32·—	567	—	571	—
„ „ dla hand. i przem. 400 k	20 —	400	—	405	—
Banku dla kraj. koronnych 400 k.	24·—	424	25	425	25
„ Austro-węg. 1200 kor.	91·20	1751	—	1761	—
„ Związk. (Unionb.) 400 kor.	30·—	530	—	531	—
Bankvereinu 400 kor.	30·—	515	25	520	25
Dolno austr. tow. eskont. 400 kor.	34·—	571	—	575	—
Zivnostenska banka 200 kor.	13 —	240	15	241	40
Akcye przedsiębior. transport.					
Kolei półn.-ces. Ferd. 2100 kor.	272½	5120	—	5150	—
„ Lwów-Czern.-Jassy 400 kor.	27½	555	—	557	50
„ państwowych 400 kor.	33·—	669	50	670	50
„ południowej 400 kor.	0·—	100	10	101	10
„ Koszyce Bogumin 400 kor.	15·88	355	50	357	50
„ Elbethal	16·—	446	—	448	—
Żeglugi par. na Dunaju 1050 kor	42·—	872	—	878	—
Lloydu 400 kor.	18·—	412	—	420	—
Adria 200 kor.	20·—	385	—	395	—
Akcye przedsiębiorstw przemysł.					
Austr. Tow. górn. Alpine 200 k.	40 —	625	50	626	55
Praskiego Tow. żel. przem. 400 k.	170—	2330	—	2342	—
Schodnica 500 kor.	0 —	405	—	413	—
Węg. tow. elektrycznego 200 kor.	16·—	302	—	305	—
Rima Muranyi 200 kor.	28·—	513	50	514	50
Gal. Karpackie naftowe 400 kor.	15·—	537	—	544	—
Elbemühl, fabr. papieru 200 kor.	10·—	171	—	173	—
Wienerberger, cegielnia 240 kor.	34·—	690	—	695	—
Austr. fabryki broni 200 kor.	20·—	603	—	607	50
Hirtenberger 400 kor.	60·—	1020	—	1023	—
kopalni węgla Brüx 200 kor.	38·—	692	—	698	—
Poldihütte 400 kor.	24·—	406	—	410	—
Westböhmische Bergbau 200 „	20·—	413	—	416	50

	nom. wart	płacą kor.	h.	żądają kor.	h.
Waluty.					
Dukat cesarski		11	33	11	37
20-frankówka		19	02½	19	05½
Niemieckie banknoty za 100 marek		117	05	117	25
Włoskie banknoty za 100 lirów		94	60	94	80
10 funtów sterlingów		239	85	240	05
Ruble (za 100 rs.)		252	—	253	—
LOSY. Losy.					
5% państw. z r. 1860	koron 1000	1558	50	1588	50
5% „ „ 1860	„ 200	419	—	427	—
bezproc. „ „ 1864	„ 200	537	—	545	—
bezproc. „ „ 1864	„ 100	268	50	272	50
węgier. premiowe z r. 1870	„ 200	384	50	392	50
węgier. premiowe z r. 1870	„ 100	192	25	196	25
4% regulacyi Cisy (Theiss)	„ 200	281	—	289	—
5% „ Dunaju	złr. 100	260	50	266	50
miasta Wiednia kom. z 1874	„ „	487	—	497	—
2% serbskie	fr. 100	87	—	93	—
serbskie 10-frankowe	„ 10	14	—	17	—
tureckie	„ 400	181	25	182	25
3% austr. Zakł. kr. ziem. I em.	złr. 100	273	—	279	—
3% „ „ „ II. em.	100	265	—	271	—
4% węg. Banku hipotecznego	100	214	—	250	—
węgierskie Bazylika (Dombau)	złr. 5	20	65	22	65
kredytowe z r. 1858	„ 100	464	—	474	—
Klary	„ 40	145	—	155	—
m. Krakowa	„ 20	105	—	115	—
m. Insbrucku	„ 20	105	—	115	—
m. Lublany	„ 20	64	—	70	—
m. Budy (Ofen)	„ 40	212	—	222	—
Palffy	„ 40	191	—	201	—
austr. czerwonego krzyża	„ 10	51	25	55	25
węg. czerwonego krzyża	„ 5	30	25	32	25
włoskie „ „	fr. 25	43	—	46	—
węgierskie Josziv.	złr. 2	10	25	11	75
Rudolfa	„ 10	67	—	71	—
Salma	„ 40	246	—	256	—
miasta Salcburga	„ 20	94	—	104	—
Kwity premiowe.					
3% aust. Zakł. kred. ziem. I. Emis.		38	—	42	—
3% austr. Zakł kred. ziem. II. Emis.		70	50	74	50
4% węgier. banku hipotecznego		25	10	29	—
Kupony premiowe (*Prämienscheine*)					
Kupony: losów Bazylika		6	—	8	—
„ austr. czerwonego Krzyża		10	—	12	—
„ węg. „ „		6	—	8	—
„ włoskich „ „		13	25	14	50
losów serbskich tytoniowych		5	50	7	50

Kursa warszawskie. Rubli

4½% listy zastawne ziemskie	91	80	92	70
4% listy zastawne ziemskie	84	—	85	—
4½% listy zastawne m. Warszawy	88	50	89	40
5% listy zast. m. Warszawy	94	20	95	10
Losy rosyjskie I. em. z r. 1864	359	—	365	—
Losy rosyjskie II. em. z r. 1866	298	—	304	—
4% renta	77	80	78	70
4½% listy Wileńskie	77	—	79	—
4½% listy Łódzkie	85	50	86	50
4½% Obl. m. Warszawy	85	—	86	—

Właściciele i wydawcy: Bracia Eibenschütz. Odpowiedzialny redaktor: Wilhelm Eibenschütz.

Z Drukarni Narodowej (N. Telz) w Krakowie, Gołębia 4. — Telefon 404.